

gang med Pension efter de almindelige Regler. Det maa i øvrigt antages, at dette vilde gælde, selvom det ikke blev optaget i Tjenestemandsløven, idet den Tjenestemændene ved Grundlovens § 17 givne Beskyttelse er ganske uafhængig af, om der oppebæres Ventepenge eller ej.

Kommissionen finder Anledning til at udtale, at det bør være enhver Styrelses Pligt indenfor sit Omraade, saa vidt det overhovedet er muligt og foreneligt med Tjenestens Tarv, at finde Anvendelse for Tjenestemænd, der er afskediget med Ventepenge, dog at disse naturligvis ikke kan kræve at gaa ind i Stillinger, der er højere end deres hidtidige.

§ 60. Ordene „dømmes fra sin Stilling“ rettes til »ved Dom mister sin Stilling«.

Bemærkninger til § 60.

Rettelsen tilsigter alene at give Reglen en saadan Affattelse, at den kan anvendes under saavel den nugældende som under den vedtagne nye Straffelov; men der sker ikke herved nogen reel Ændring.

Bemærkninger til § 61.

I de før 1. Oktober 1919 gældende Pensionslove, nemlig Lov af 5. Januar 1851 § 6 og Lov af 24. Februar 1858 § 8 fandtes saalydende Bestemmelser:

„Naar en Embedsmand afskediges paa Grund af Misligheder, der uden at medføre Embedets Forbrydelse svækker den for hans Stilling fornødne Agtelse og Tillid, bestemmes hans Pension ved Lov.“

I Tjenestemandsløven af 12. September 1919 § 61 er der foruden det i de to ovennævnte Love anførte Begreb „Misligheder“ tillige nævnt „Tjenesteforseelser“, hvilke to Begreber er ligestillede paa en saadan Maade, at det ogsaa med Hensyn til Tjenesteforseelser maa kræves, at de svækker den for Stillingen nødvendige Agtelse og Tillid.

I Forslaget til Tjenestemandsløven af 1927 blev der i § 61 foruden Ordet Misligheder, hvortil knyttedes en Henvisning til Tjenestemandsløvens § 3, Stk. 1, tillige optaget Ordene „eller paa Grund af grov eller uanset Advarsel oftere gentagen ikke ubetydelig Tjenesteforseelse“, idet man mente, at der ogsaa burde kunne meddeles Afsked efter § 61 for Tjenesteforseelser, om hvilke det ikke kan siges, at de i almindelig samfundsmæssig Betydning paa samme Maade som Handlinger, der kommer ind under Begrebet Misligheder, svækker den for Stillingen nødvendige Agtelse og Tillid, men som dog er af den Beskaffenhed, at det maa anses for administrativt ganske urigtigt at beholde vedkommende i Tjenesten, ligesom det maa betragtes som stridende imod Pensionsordningens almindelige Forudsætninger at yde den paagældende ordinær Pension. Den foreslaaede Affattelse af § 61 blev imidlertid ikke vedtaget i Rigsdagen, hvorimod Paragraffen blev optaget i uforandret Skikkelse fra Tjenestemandsløven af 12. September 1919.

Man har drøftet Spørgsmaalet om at genoptage de i 1927 stillede Ændringsforslag, men er kommet til det Resultat, at Paragraffen bør bevares uændret. En Henvisning til Tjenestemandsløvens § 3, Stk. 1, kan ikke være nødvendig, idet man maa gaa ud fra, at Domstolene i givet Fald vil benytte de paagældende Paragraffer, der begge handler om den for Tjenestestillingen nødvendige Agtelse og Tillid.

Hertil kommer, at der efterhaanden er tilvejebragt Domspraksis, hvorefter den tidligere Teori, der gik ud paa, at §§ 60 og 61 eller de i ældre Love dertil svarende Regler udtømmende angav de Grunde, der bevirkede Tab af Pensionsretten, er forladt. Der foreligger Højesteretsdomme, der motiverer Nægtelse af Pension med, at de af de paagældende udviste Forhold, der har medført Afsked uden Pension, ikke er de